

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Pintér Gyula pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Farkas Sándor ügyvéd által képviselt Kórház alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Marcali Városi Bíróságnál 2.P.20.002/2010. szám alatt folyamatban volt és másodfokon a Somogy Megyei Bíróság 3.Pf.20.403/2011/5. számú ítéletével befejezett perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr.Ozsváth Ferenc ügyvéd által képviselt Biztosító beavatkozott, a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 47. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek és a beavatkozónak külön-külön 20.000 (Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget 15 nap alatt.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes a 2003. október 15-én, az ingatlanának udvarán bekövetkezett balesetéből eredő vagyoni és nem vagyoni kárait érvényesítette az alperessel szemben. Arra hivatkozott, hogy amikor a balesete után a háziorvosa az alperes kórházba küldte, az orvosok a panaszait nem vették komolyan, nem vizsgálták meg teljes körűen, és így nem ismerték fel, hogy a balesetkor gerincsérve alakult ki. A téves diagnózis miatt nem kapta meg időben azt a kezelést, amely az egészségi állapotának javulásához vezetett volna. Álláspontja szerint az alperes orvosai megsértették az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 77. §-ának (3) bekezdésében foglaltakat, mert nem a tőlük elvárható gondossággal, valamint a szakmai és etikai szabályok, illetőleg irányelvek betartásával jártak el. A keresetvesztéséből adódó vagyoni kára amiatt merült fel, hogy a baleset után 2005. augusztus 21-éig nem tudott dolgozni, táppénzt sem kapott és még a minimálbérnek megfelelő összeget sem kereshette meg, így 850.000 forint kára merült fel. Nem vagyoni kártérítésként pedig a betegségével együtt járó élet elnehezedés miatt 1.500.000 forintot követelt.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet. Megállapította, hogy a felperes 2004-ben történt komplex szakorvosi vizsgálata alapján a gerinc kopásos elváltozásait és degeneratív eltérésekkel járó porckorongsérvet állapítottak meg. A rendelkezésre álló bizonyítékok - közöttük az orvos tanúk vallomásai, valamint a felperes teljes orvosi dokumentációja és annak alapján készült szakértői vélemény - mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes orvosai által a balesete utáni kezelése során felállított diagnózis nem volt téves. A felperes panaszaira és a lefolytatott vizsgálatok eredményeire figyelemmel porckorongsérvre nem kellett gyanakodni, az alperes orvosai a vizsgálatok során szakmai és etikai szabályt nem sértettek.

Az elsőfokú bíróság sürgősségnek tartotta a felperes által indítványozott további szakértői bizonyítást, a szakértői vélemény kiegészítését.

A másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. A felperes fellebbezésében kifogásolt tanúbizonyítás elmaradását nem tartotta eljárási szabálysértésnek, és a tényállás megállapítását ennek hiányában is helyesnek ítélte.

A jogerős ítélet megváltoztatása és a keresetének megfelelő határozat meghozatala iránt a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a jogerős ítélet megalapozatlan és sérti a Pp. 163. §-ában, valamint a 206. §-ában foglaltakat, mert a bíróságok a szakértői vélemény kiegészítésére és a bejelentett tanúk kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát nem teljesítették, holott az őt komolyan nem vevő orvosok által rögzített panaszokkal szemben a valóságos egészségi problémáit kívánta bizonyítani. Erre a bíróságok nem adtak lehetőséget.

Az alperes és a beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes kártérítés iránti igényt érvényesített, ezért a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése szerinti anyagi jogi, és a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerinti eljárási szabály folytán neki kellett bizonyítania, hogy a 2004. évben diagnosztizált porckorongsérv megbetegedése a 2003. október 15-én történt balesetkor alakult ki, de azt az alperes orvosai a kórházba kerülésekor - nekik felróható okból - nem ismerték fel és az elmaradt kezelése

egészségkárosodáshoz vezetett. Ebben a körben az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a szakértői vélemény kiegészítésére és a felperes által bejelentett tanúk kihallgatására a jogvita eldöntése szempontjából nem volt szükség. A bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelése alapján mindkét fokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a tényállításait nem tudta bizonyítani.

A felperes porckorongsérv betegségének traumás eredete, vagy egyéb módon való kialakulása olyan orvosi szakkérdés, amely orvosszakértői bizonyítást igényelt. A felperes által bejelentett tanúk legfeljebb a felperes korabeli egészségi állapotára nyilatkozhattak volna, de ez az állapot a felperes elmondásából is ismert. Amennyiben a felperes olyan panaszokat is említett, vagy a vizsgálatai alapján olyan adat felmerült volna a kórházba kerülésekor, amelyből a porckorongsérvre az orvosok következtethettek volna, akkor ezeknek a panaszoknak, vizsgálati eredményeknek a kórlapon szerepelni kellett volna. A baleset estéjén a kórházban a panaszai és az ott elvégzett vizsgálatok alapján készült ambuláns lapon és kórlapon azonban gerincsérvre vagy egyéb gerincsérülésre utaló leírások nincsenek. Miután a felperest a balesete után öt nappal az otthonába bocsátották, rendszeresen járt kontrollvizsgálatokra, amelyeken a panaszait dokumentálták és annak megfelelően kezelték. Ezekből az orvosi dokumentációkból sem állapítható meg, hogy a felperesnek a balesetkor olyan sérülése alakult ki, amelyből az orvosoknak gerincsérülésre kellett volna következtetniük. Az orvosszakértői véleménnyel megerősített orvosi iratokból nem állapítható meg, hogy az alperes orvosai megsértették volna az Eütv. 77. §-ának (3) bekezdése szerinti gondosság követelményét. A 2004. év végén diagnosztizált porckorongsérv traumás eredetét az orvosszakértői vélemény kizárta, így az alperes orvosainak terhére nem állapítható meg olyan tevékenység vagy mulasztás, amely az alperes kártérítésben való marasztalására alapot adna.

A jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint - tárgyaláson kívül hozott határozatával - a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott 78. §-ának (1) és 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes és a beavatkozó felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

A pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése, míg a felülvizsgálati illeték viseléséről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2011. december 7.

*Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga
Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bírósági tisztviselő

HM